

Marraskuun 21 p:nä 1923.

EDUSKUNNAN PANKKIVALIOKUNNALLE.

N° 110.

Viime maaliskuun 8 päivänä lähettämässään kirjelmässä N° 4 Pankkivaliokunta on pyytänyt Pankkivaltuusmiesten lausuntoa kirjelmää seuranneesta eduskuntaesityksestä N° 15, mikä sisältää ehdotuksen laiksi, joka tarkoittaa Suomen Pankin toistaiseksi vapauttamista lunastamasta seteleitensä kultarahalla koskevan lain

muuttamista. Kirjelmän johdosta Pankkivaltuusmiehet ovat pyytäneet ja saaneet Pankin Johtokunnan lausunnon, joka liitteenä seuraa.

Pankkivaltuusmiesten käsityksen mukaan m.m. se seikka, että Suomen valtio äskettäin on saanut ulkomailta, kolmesta eri masta, melkoiset edullisiksi katsottavat lainat, osoittaa, että puheenalainen laki, jossa säädetty menettelytapa on eräissä muissakin maissa vieläpä aivan äskettäin, otettu käytäntöön, ei ole tuottanut maalle sellaisia vahingollisia seurauksia kuin eduskuntaesityksessä sanotaan siitä johtuneen. Lain muuttaminen sillä tavoin kuin esitysehdotus tarkoittaa, tietäisi, että siten annettu etu ei tulisi ainoastaan eikä edes etusijassa obligatsioiden ulkomaisten vaan myös niiden kotimaisten haltijain osaksi, joista suuri osa varmaan on Suomen rahän arvon alentumisen jälkeen hankkinut obligatsiot niiden alkuperäisiltä omistajilta, ja jotka siten tulisivat saamaan ansiotonta voittoa. Myös se seikka, että kumottaviksi ehdotetut säännökset ovat osana lakia, joka koskee Suomen Pankin setelien lunastamista, tekee suotavaksi, ettei niihin tehdä muutoksia, niinkauan kuin laki muuten jää voimaan.

Pankkivaltuusmiesten mielestä eduskuntaesityksen

näin ollen tulisi raueta.